

Moartea lui Hristos - jertfa de ispășire pentru păcatele omenirii

DANIEL PURDEL

Redactor

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuți. Dar dacă cineva a păcătuțit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit. EL este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.” (1 Ioan 2.1-2)

Pentru lumea contemporană numele Isus are ecouri diferite. Dacă moartea lui Hristos este recunoscută de toți oamenii, fiind un fapt istoric, învierea Lui este acceptată doar de creștini.

Însă care au fost motivele și, mai ales, care este relevanța acestei morți pentru noi, astăzi?

MOTIVE ALE MORȚII LUI HRISTOS

Cei care L-au condamnat pe Isus la moarte – respectiv liderii religioși și politici ai lui Israel –, au motivat uciderea Lui ca fiind o necesitate, considerându-L un eretic, un blasfemiator, un înșelător periculos, un posedat de Cel rău, care trebuia să fie executat pentru binele poporului: „Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic; oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul?” (Ioan 11.49-50).

Pentru unii dintre cei care Îl simpatizau, Isus a fost doar victima unei conspirații a clerului, un profet martir. Pentru alții, Isus a fost un condamnat politic, un revoluționar printre alții, crucificați în acele vremuri.

Dar Isus nu a fost o victimă neajutorată a oamenilor, deoarece **EL ESTE DUMNEZEU**. Atât înainte de întrupare, cât și în viața Lui pământească, Isus a fost și a rămas Dumnezeu. Dumnezeirea nu poate înceta să existe, la fel cum nici nu se poate naște. Ca Dumnezeu, Hristos și-a asumat voluntar natura umană, trăirea ca un om obișnuit și, ca finalitate a vieții umane, moartea ispășitoare pentru păcatele întregii omeniri: „*El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.*” (1 Ioan 2.2).

Chiar dacă era un om ca și noi, căci în momentul acceptării condiției umane S-a golit pe Sine de atributele Sale dumnezeiești, așa cum ne arată apostolul Pavel: „*El, cu toate că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*” (Filipeni 2.6-8), Isus ar fi putut să-L roage pe Dumnezeu Tatăl să-L scape: „*Crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu, care Mi-ar pune îndată la înde-*

(continuare în pag. 4)